

SÖKAREN

Nr 1 1967 Årgång 4

Lösnummerpris 2: 50 (inkl. oms.)

INNEHÅLL:

Läkare bevittnar Arigos operationer	1
Coral Lorenzen:	
Tre märkliga UFO-händelser	4
Reinkarnerad avslöjar dödgrävare	7
Inger Waerland:	
Livets hemlighet	8
Kan man tro på de "kontakta- de"?	10
Mary Broun:	
Guds Konungarike	12
Förlagsförteckning	12
Hope Sawyer Buyukmihei:	
Barnen och karaktärsfostran	13
Paul Twitchell:	
Motstånd mot den Heliga An- den	14
Från vänner i kosmos	15

VÄRDET AV ETT LEENDE

Det kostar ingenting men åstadkommer mycket.

Det berikar dem som mottar det utan att utarma dem som ger.

Det händer i ett ögonblick, och minnet av det består ibland för evigt.

Ingen är så rik att han kan undvara det, ingen så fattig att det inte gör honom rikare.

Det skapar lycka i hemmet, befördrar goodwill åt ett företag och är vänskapens bekräftelse.

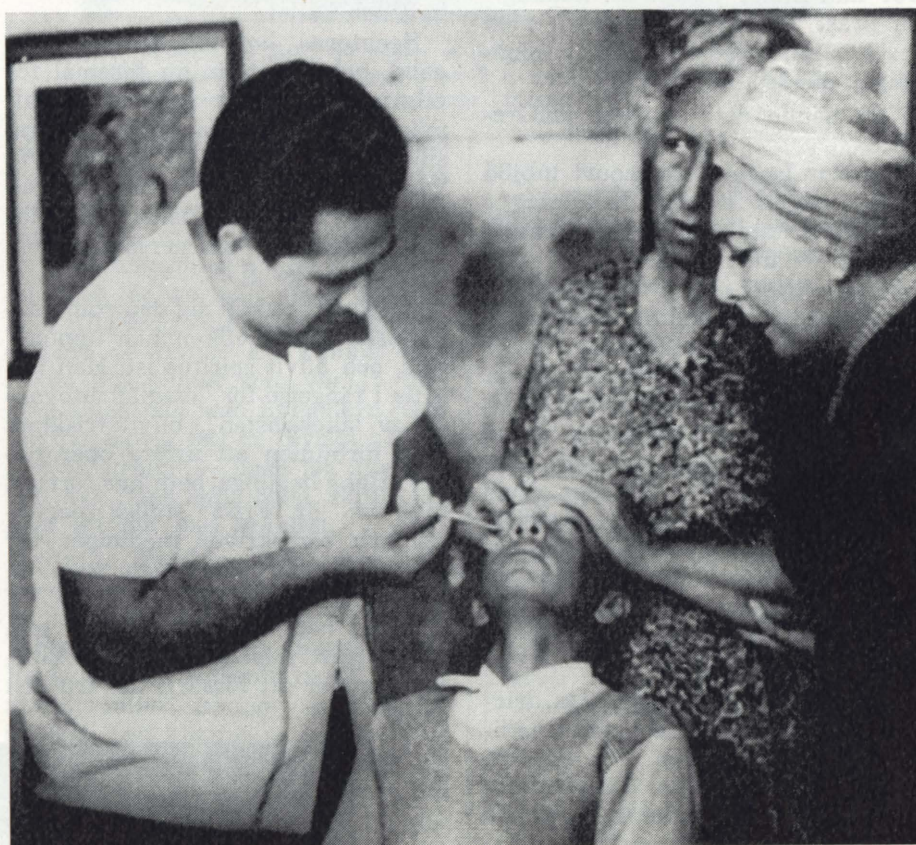
Det är vila för de trötta, ljusning för de modfällda, glädjens sol för de sorgsna och naturens bästa motgift mot oro och bekymmer.

Men det kan inte köpas, tiggas, lånas eller stjälas, ty det är ingen jordisk tillgång förrän det skänkes bort.

Och om någon är alltför trött för att ge dig ett leende, ge då denne i alla fall ett av dina egna. Ty ingen behöver så mycket som den som inte har något kvar att ge.

(Från **New England Printing Company** och **Religious Digest**.)

LÄKARE BEVITTNAR José Arigos operationer

José Arigo opererar en patient med en osteriliserad sax och utan bedövningsmedel. Denna bild är tagen från en 35 mm färgfilm med 100 min. speltid, vilken är producerad av samma företag som tidigare spelat in en film, helt ägnad åt Arigos healing-arbete. Arigos operationer utförs med nästan otrolig snabbhet inför ögonen på många vittnen i fullt dagsljus.

Sex läkare ger ögonvittnesintyg om José Arigos psykiska operationer i en bok "The Moon and Two Mountains" av Pedro McGregor (Souvenir Press).

Dr. Ary Lex, föreläsare vid kirurgiska kliniken, Sao Paulo-universitetet, ledamot av State Medical Academy och TV-panelist säger: "Jag hade aldrig sett en så kallad mediumistisk operation, vars autenticitet överlevt en kritisk un-

dersökning. Jag reste till Congonhas do Campo, övertygad om att detta bara skulle visa sig vara ännu ett lättförklarad fall. Det jag såg, är obestridligt äkta. Arigo visar en extraordinär form av paranormala fenomen."

McGregor skriver att Arigo är omedveten om vad som händer när hans andeledare "doktor Fritz" — en tysk läkare som dödades under första världskriget — kontrollerar

honom och han har efteråt inga minnen av vad som hänt. När han såg en 90-minuters film om sina transoperationer, svimmade han!

Många fall av svimning var inledningen till hans mediumskap. Läkare kunde inte fastställa orsaken. Så en natt väcktes han av en skepnad — en tjock, skallig man — som sa på portugisiska med tysk accent: "Du skall bota många..."

Arigo höll tyst om detta fenomen, men det upprepades många gånger. Så anförtrorde han sig åt sin hustru, Arlete, som rådfrågade sin svärfader. "Han ser en fantom", sa hon. "Han säger att den kommer varje natt och talar till honom. Jag tror han håller på att bli konstig." En präst "drev ut djävulen", men besöken fortsatte och Arigos svimningar ökade i antal.

"Så hände det", skriver McGregor.

Senator Lucio Bittencourt inbjöd Arigo till en större tillställning i Belo Horizonte. Man åt och drack mycket — med undantag för den måttlige Arigo — och återvände till hotellet på morgontimmarna. Följande dag väckte senatoren Arigo och bad honom följa med till en affär. Till Arigos förvåning svimmade senatoren ute på gatan. Arigo kallade på en polis och gick och hämtade litet kaffe. När han återvände hade Bittencourt återfått medvetandet och bad polisen om ursäkt för besvär han vållat och sa: "Jag svimmade av utmattning; min vän här har tidigare i natt opererat mina lungor."

Arigo blev ond och sa: "Du dricker för mycket whisky och sen säger du jag är spiritist. Om min familj får reda på detta, blir de mycket onda. Vi är stränga romerska katoliker och spiritismen är djävulens verk. Jag tycker inte om sådana skämt."

Men Bittencourt vidhöll sina uppgifter och visade Arigo sin pyjamasjacka. Den var sönderriven nerför ryggen som om den blivit uppsplitsad av en kniv. Senatoren berättade hur Arigo hade kommit in i hans rum och ställt sig framför honom.

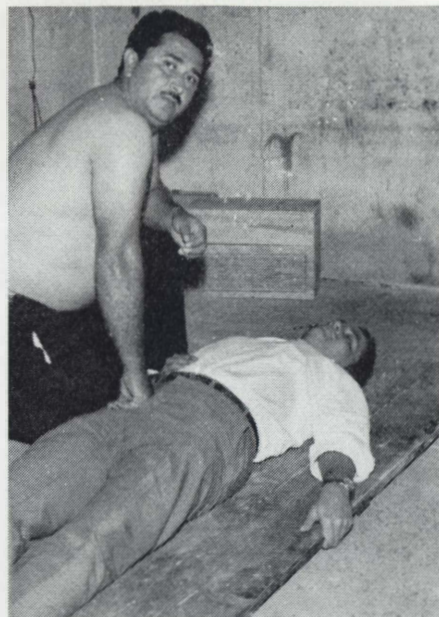
"Så började du långsamt att försvinna och en tjock, skallig man trädde i ditt ställe. Vid hans sida stod tre andra med lika utländska drag, alla klädda i vitt. Den förste förklarade att han skulle operera mig — så fick jag en blackout och såg ingenting mer. Och detta var ingen dröm, det svär jag."

Arigo var ond. "Ta hand om senatoren, han måste få sitt huvud undersökt." Men det skulle komma mycket mer dramatiska bevis än den trasiga pyjamasen. Senator Bittencourt led av en lungtumör, vilket var obekant för Arigo. Han hade nyligen återvänt från Amerika, där flera specialister hade fastställt att sjukdomen inte gick att operera. När han återkom till Rio från Horizonte, konsulterade han omedelbart sin läkare. Han sa ingenting om vad som hade hänt och bad om röntgenundersökning. Efter granskning av plåtarna sa läkaren: "Operationen som utförts i Förenta staterna, har varit fullständigt framgångsrik. Tumören har försvunnit helt och hållet."

Senators botande blev en legend, och Arigo är nu föremål för pilgrimsresor som leder tusentals människor från alla delar av Brasilien till honom varje månad. Påven Pius XII sände honom ett silverskrin med en inskription, där påven framförde sitt personliga tack för vad Arigo gjort.

Arigo har av sagt sig den romersk-katolska tron i vilken han uppfostrats, och blivit spiritualist. Han har satts i fängelse för "olagligt utövande av läkekonsten", blivit frisläppt men förbjuden att utföra operationer. Hans healingarbete har fortsatt med att "dr. Fritz" ställer diagnoser och föreskriver mediciner för alla dem som söker helaren i en oavbruten ström.

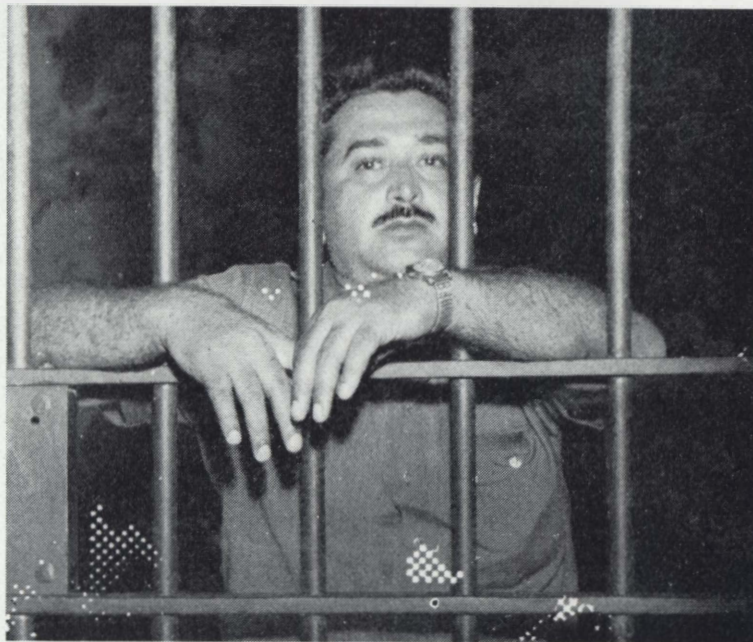
Arigo har en statlig tjänst som varar från middagstiden till klockan sex för att försörja sin fru och

Arigo med en patient som ligger på en dörr, vilken används såsom operationsbord, och med en kniv sittande under högra ögonlocket.

sex söner. Han ägnar sig åt de sjuka under sin fritid från tidiga morgonen och långt in på natten. Han accepterar inte betalning för sitt arbete. En gång avvisade han en check på 260.000 kr. från en välbärgad jordägare, vars hustru han botat från hopplös cancer.

En kvinna, Maria Emilia Silveira, hade cancer i äggstockarna och hon hade, efter en misslyckad operation, av läkarna getts endast några få månader att leva. Arigos operation på henne bevitnades av doktor Ladeira Marques från Rio de Janeiro, ännu en läkare samt åtskilliga andra. Dr. Ladeira beskriver det

Arigo i fängelse.

lilla, enkla rum, där Arigo opererar. Hälften av en gammal dörr är det operationsbord som patienterna får lägga sig på. Det är gott om dagsljus, och på kvällen används en stark lampa.

Det förekommer ingen ritual av något slag. Sax, kökskniv, skalpell (liten kirurgisk kniv) och en tång är de enda instrument han använder. De är osteriliserade och förvaras i en gammal burk. Detta är dr. Ladeiras redogörelse för operationen på fru Silveira:

"Dr. Fritz" frågade patientens make om han föredrog en bukoperation eller en vaginal operation. Maken föredrog det senare. Utan hjälp av spekulum (ett instrument för uttänjning av kaviteterna i människokroppen för att möjliggöra granskning) införde han bryskt — man kan även säga häftigt — tre saxar och två skalpeller i vagina. Varje instrument infördes med en enda stöt utan att skada kvinnan, som kände absolut ingenting.

Han höll i ena greppet på en sax, när vi alla såg hur det andra började röra sig som om en annan hand grep tag i det och utförde klippande rörelser. Fastän vi inte kunde se om detta var fallet också med de andra instrumenten, kunde vi alla tydligt höra ljudet av friktion mot metall och det karakteristiska ljudet av vävnad som det skärs i.

Efter några få minuter tog dr. Fritz ut en sax och, när han såg blod, stannade han upp och sa: 'Låt det inte bli något blod, Herre!' Operationen fortsatte utan några som helst blödningar. Så tog han en tång, bad om uppmärksamhet, införde den i vagina och tog ut ett stycke vävnad cirka 30 tum långt och 15 tum brett, vilket visades för alla närvarande.

Jag trodde att han hade opererat bort livmodern, men 'dr. Fritz' talade sedan om för patienten att hon skulle kunna få barn, varpå jag drog den slutsatsen att han hade avlägsnat neoplasma eller tumör.

Patienten var lugn och avslappad under hela operationen, som endast varade några få minuter, och kände ingenting alls. Varken bedövningsmedel, steriliserande eller antiseptiska medel användes."

McGregor meddelar att Maria Silveira nu har en son på sex år, vilken fötts efter besöket hos Arigo.

Ett annat medicinskt intyg kommer från doktor Leite de Castro som arbetar på ett sjukhus i Rio:

T. v. William H. Belk, av vilken vi tidigare haft en artikel om Tony Agpaos mediumistiska operationer. T. h. en läkare, Andrija Puharich, som opererats av Arigo för en tumör i armen.

"Jag har sett dussintals operationer för kronisk förtjockning av ögats slemhinna utföras med kniv och sax av 'dr. Fritz' utan användande av bedövningsmedel eller något annat som är normalt inom medicinen. Alla blödningar stoppades omedelbart av Arigo. En kvinna från Bahia fick tumör som var 15 tum lång avlägsnad från livmodern. Och jag har aldrig sett en olycka hända. Det är otroligt — hade jag inte sett det med mina egna ögon, skulle jag säga att det var omöjligt."

(Källa: Psychic News, London.)

Förlaget "Slægtens Gang", Lersø Parkallé 49, København Ø, Danmark, säljer snygga astrologiska märken (att klistras på brev o. dyl.) Förlaget skriver: "Många med intresse för eller anknytning till astrologi, har ofta saknat ett gemensamt kännemärke med ett sinnebildligt uttryck för astrologin. Ett sådant har nu tillkommit i och med framställningen av ett vackert märke i fyra färger till ett pris av 10 (danska) öre pr styck." Texten på märket är "astrologi", "horoskop", alltså lika på svenska och på danska. (Förlaget säljer också ett fredsmärke med dansk text.) 100 st. sändes portofritt (10:— d. kr.) — vid rekvisition av mindre antal tillkommer portokostnad. Danskt postgiro 201 65.

Miniatyrraffischer visande "venus-skepp" och "rymdskepp" säljs av Parthenon, Hälsingborg 6. 200 ex. för 5:—. Oms. och porto tillkommer.

SÖKAREN

Tidskrift för experiment med sanningen

Nr 1 — 1967 — Argång 4

Adress: Box 3063, Stockholm 3

Red o ansv utg: Sven Magnusson

Postgirokonton 70 60 47

Tel: 08/32 54 90

PRENUMERATIONSPRISER

För nytilkomna läsare:

Helår (8 nr) 16:—
Halvår 9:—

Eftersom 2 nr av 1966 års prenumerationstermin skjuter över till 1967, gäller för gamla prenumeranter dessa priser:

Helår (6 nr) 12:—
Halvår 7:—

(Inbetalningskort kommer att utsändas med nästa nummer.)

Från 1964—1965 finns sammanlagt 6 nr kvar till ett pris av 9:—. 7 nr från 1966 kostar 10: 50.

I Norge, Danmark och Finland kan prenumeration ske med check, svensk eller internationell postanvisning, varvid priset blir detsamma som i Sverige. (Banker och postkontor lämnar upplysningar.)

I Finland kan inbetalning göras till Akademiska Bokhandeln, Postfach 10128, Helsingfors 10, postgiro 53 33. Helår kostar då mk 9,—; halvår mk 5,—.

Annonspriser:

Helsida 165:—, halvsida 95:—, kvartsida 55:—, småannonser 1: 50 per spalt-rad.

Vid eftertryck från SÖKAREN, uppge vänligen denna tidskrifts namn och adress!

Tryckt hos
LJUSDALS TIDNINGS TRYCKERI AB
Ljusdal 1967

Tre märkliga UFO-händelser

Med vänlig tillåtelse av fru Coral Lorenzen publicerar vi här, obetydligt förkortade och bearbetade, tre artiklar från The APRO Bulletin, 3910 E. Kleindale Road, Tucson, Arizona, USA.

BARNEY HILL-HISTORIEN

Den amerikanska tidskriften LOOK demonstrerade den fjärde oktober 1966 en ny trend i UFO-intresset, i det en pålitlig och populär tidskrift ger en detaljerad redogörelse för ett av de mest sensationella och bisarra fall som någonsin har undersökts.

Detta fall är sensationellt i synnerhet på grund av den metod genom vilken man fick fram upplysningarna från paret Hill.

Natten den nittonde september 1961 började Barney och Betty Hill en biltur från kanadensiska gränsen ner genom USA över vita bergen på väg hem till Portsmouth, New Hampshire. Strax efter 10 på kvällen var de i floddalen i övre Connecticut, när de såg en skarpt lysande stjärna, som senare visade sig vara ett diskusformat föremål som bespejade deras bil under en stund innan det sånär landade i ett närbeläget fält.

Hill steg ut ur bilen och observerade föremålet genom kikare. Det hade en rad upplysta gluggar runt omkretsen, genom vilka han lätt kunde se "folk" som tycktes iakttä honom.

Vid denna händelse förekom uppenbarligen något slag av mental kontroll, om det nu var med mekaniska eller andra medel, ty sedan Hill fått se föremålet närma sig och börja landa, sprang han tillbaka till bilen och började köra i hög fart. Så hördes ett egendomligt "biipande" ljud som tycktes komma från bilens skrov. Föremålet var inte längre synligt vid den tidpunkten.

Inom kort upptäckte makarna Hill att de befann sig på ett annat ställe cirka 5—6 mil söder om Indian Head för att till sist anlända hem. Båda hade en egendomlig känsla att någonting hade hänt dem.

Under de följande dagarna, veckorna och månaderna blev makarna alltmer nervösa, och Barney blev sjuk. Då han gjorde ett besök hos en läkare, blev han uppmanad att söka psykiatrisk hjälp, vilket

han gjorde. Slutligen upphörde hans besök hos doktor Benjamin Simon, en ansedd och kunnig bostonpsykiater, och senare blev han föremål för utfrågning under hypnos, genom vilken han fick veta vad som hänt den där natten i New Hampshire under de mystiskt saknade två timmarna om vilka han och hans fru inte kunde minnas någonting.

Under denna behandling "läckte" fakta om vad som hade förevarit, ut i både hans och hans frus medvetande, och så kunde de minnas alla upplevelserna.

De informationer som getts av doktor Simon och sedan meddelats av John Fuller (författare till LOOK-artikeln) säger att herr och fru Hill stoppades upp på vägen av folk från farkosten och med våld fördes ombord på denna. De upplystes om att man inte skulle göra dem något illa, om de visade sig tillmötesgående mot främlingarna. De utsattes därefter för en intensiv fysisk undersökning i ett rum i farkosten. De har berättat om de främmande varelserna som såg ut på detta sätt:

"De hade ganska egendomligt formade huvuden med stora kranier vilka blev mindre i storlek ned mot hakan. Ögonen fortsatte bakåt mot sidorna av huvudet så att det verkade som om de kunde se flera grader längre åt sidan än vi människor. Munnen var en horisontell linje med en kort, lodrät linje vid vardera änden. Hyn verkade vara gråaktig, nästan metalliknande."

Fastän det inte är möjligt att analysera hela händelsen, innan alla detaljer är kända, är det vissa tankar som omedelbart slår en, när man läser beskrivningen av varelserna. Ögonen, den streckliknande munnen, huvudets och ansiktets form påminner mycket om vad Antonio Villas Boas har beskrivit. Medan färgen på kvinnans hud av Villas Boas beskrivs som ljus, uppger makarna Hill att varelserna hade "gråaktig, metalliknande hud". Det senare kan bero på ljuseffekterna i farkosten; ljuset där

beskrivs som "blåaktigt, fluorescent". Barney Hill hade ingen möjlighet att göra några jämförande studier av effekten av detta ljus på den mänskliga huden, ty han såg, som det verkar, inte sin hustru under deras besök i farkosten.

Makarna Hill beskrev sitt mentala tillstånd omedelbart efter mötet på vägen och sedan de fann sig vara på väg till Ashland, som "vimmelkantiga" (dazed) etc., vilket antyder att någon slags mental kontroll hade plånat ut deras minnen av hela episoden. Eller möjligen att båda två var så starkt chockade att deras medvetande stängde ute minnet av händelsen.

TEFATSVARELSER JAGAR MAN UPP I TRÄD

I början av september 1963 begav sig tre män från Sacramentoområdet i Kalifornien upp i bergstrakterna i närheten av Cisco Grove för att jaga med pil och båge. Kvällen den fjärde sept. skildes de från varandra. En av männen, som här kallas NN (eftersom han vill vara anonym) gick vilse i mörkret, när han försökte ta sig till lägret. Natten kom och han befann sig i en kanjon (klyfta) med sparsam växtlighet. Han hörde rörelse i buskaget och klättrade upp i ett träd, eftersom han tänkte att det var en björn. När han trodde att djuret gett sig iväg, steg han ned på marken och gjorde upp tre små signaleldar i det han hoppades att någon skulle komma honom till hjälp.

En kort stund därefter såg NN

ett skarpt ljus komma uppifrån skyn och landa bortom bergskränet. Han trodde först att det var en helikopter som kom till hans undsättning, men han hörde inget ljud och sa sig själv att det kunde ha varit en meteor trots dess låga hastighet. Snart insåg han sitt misstag, när han hörde ljud av någonting som närmade sig honom från det håll, där han kunde se ljus från det landade föremålet. Han klättrade åter upp i trädet och såg hur två figurer i "rymdkläder" kom fram emot trädet, följda av ett "någonting" som han benämnde en "robot" i sin rapport om händelsen; denna figur tycktes flyta snarare än gå, vandra över buskagen snarare än gå runtomkring etc.

Under de följande mörka nattimmarna (det enda ljuset var fullmånnens sken) var NN utsatt för följande:

De två figurerna i "rymdkläder" skakade trädet i försök att få ned honom på marken. Så öppnade "roboten" sin mun ur vilken kom likasom en ångliknande substans, vilken steg upp mot NN, där han satt i trädet, varpå han förlorade medvetandet. När han vaknade, mādde han illa, hade svåra kväljningar och kräktes.

Av de främmande varelserna observerade han följande: De två "männen" visste tydligen ingenting om trädsklättring — de skakade trädet och försökte hjälpa upp varandra i det, men de gjorde inga försök att verkligen klättra upp. Roboten kunde ändra sitt läge genom att "flyta", men den kunde inte komma upp till NN på grund av trädgrenarna.

När NN först tog sig upp i trädet, höll han sig nedtill i grenverket, men sedan, när han insett varelsernas avsikter, klättrade han upp i toppen, där han band fast sig vid trädstammen med sitt bälte. Under natten försvarade han sig på följande sätt:

Först satte han eld på sin mössa, vilken tycks ha haft en rätt bra hårbeklädnad, och kastade den, brinnande, ned på varelserna. De två "männen" avlägsnade sig från trädet, som det syntes rädda för elden. Roboten däremot förde sin "hand" genom elden. NN satte vidare eld på sina sedlar och allt annat papper han hade på sig utom körkortet för att på det sättet försvara sig, vidare sin jacka och kamouflagekåpa, vilken han rev i bitar. Han beskrev varelserna så:

"Männen" var klädda i ljusa dräkter med genomskinliga hjälmar. Han kunde inte se deras ansikten. "Roboten" var mörk i färgen, hade fyrkantigt huvud, två orangefärgade ögon med flämtande ljus, och när den gav ifrån sig "ångan", tycktes dess käkar falla ned och lämna en fyrkantig öppning från vilken substansen kom.

Under natten sköt NN också sina tre återstående pilar mot "roboten". En missade och två träffade sitt mål. Varje träff följdes av en blåaktig "gnista", vid den punkt där pilen slog emot "roboten". Båda träffarna skedde på "brösten" och kastade roboten tillbaka, varefter den lätt återfick balansen och kom tillbaka till trädet.

Just före gryningen uppträdde ännu en "robot" och stod tillsammans med den första, och plötsligt kom det en blixst från dem och ett stort moln av ångliknande substans bildades och steg upp mot NN. Han förlorade medvetandet, och när han återvann det, gick solen upp och "varelserna" likaväl som farkosten var försvunna.

NN steg så ned från trädet. Han kollapsade av utmattning innan han lyckades ta sig fram till lägret. Senare påträffades han när han svarade på sina vänners rop. Han berättade sina upplevelser för kamraterna, som själva sett föremålet komma ned mot marken; de hade trott att det var en mycket skarpt lysande men långsam meteor.

NN har gett ännu några uppgifter, som är intressanta:

När han åter besökte platsen, där händelserna ägt rum, fann han två av pilarna; på den ena av dem satt en bit metalliskt material. Båda pilarna hade även fått egendomliga skårar.

NN utfrågades av flygvapnets undersökare, vilka tog en av pilarna (med "metallbiten") och undrade om han inte hade blivit föremål för

Amerikanska flygvapnet tillkännagav den 5 augusti 1966 att Coloradouniversitetet kommer att företa ett adertonmånaders studium av rapporter om flygande tefat. Halvannan million kronor har anslagits för ändamålet. Undersökningen skall ledas av dr. Edward U. Condon, professor i fysik. (Källa: Los Angeles Times)

några tonåringars skämt. Pilen har inte återlämnats till NN; inte heller har han fått veta något om vad "metallen" bestod av.

Makarna Lorenzen i den civila UFO-undersökningsgruppen APRO i Arizona fick höra talas om NN:s upplevelser och bad dr. Harder vid Kaliforniainstitutet i Berkley att undersöka fallet, vilket han gjorde. Man vidtog åtgärder för att få NN korsförhörd under hypnos av en psykiater. Detta har ännu inte skett på grund av att undersökningen inte kunnat passas ihop med NN:s arbetstimmar. Dr. Harder utfrågade emellertid NN och fann honom öppen och inte skyldig till överdrifter och förvrängningar.

FALLET ANTONIO VILLAS BOAS

Följande informationer har funnits i APROs arkiv sedan 1958, då dr. Olavo Fontes lämnade APRO dem. På grund av rapportens längd har en sammanfattning gjorts, men en mer utförlig redogörelse finns i Coral Lorensens bok "Flying Saucer", som utgetts av SIGNET.

Antonio Villas Boas (här nedan nämnd AVB) var 23 år, när de märkliga händelserna ägde rum inte långt från hans föräldrars lantgård i närheten av staden Francisco de Salles i Brasilien. (Före dessa upplevelser som AVB var ensam om, såg han under två nätter tillsammans med sin broder Joao märkliga ljussken i närheten av sitt hem.)

Vid halvtvåtiden på morgonen den 15 oktober 1957 var han ute och plöjde med sin traktor på ett fält nära hemmet. Vad som först föreföll vara en mycket skarpt lysande stjärna, tilldrog sig hans uppmärksamhet; inom kort insåg han att det inte alls var någon stjärna utan ett skarpt lysande äggformat föremål som närmade sig med hög hastighet. Inom kort befann det sig stilla cirka 50 meter ovanför hans huvud och lyste upp marken med ett skarpt, rött ljus.

AVB greps av panik men insåg att han inte kunde komma undan över den mjuka, upplöjda marken och blev därför sittande kvar på förarsitsen. Föremålet sänkte sig långsamt mot marken ett femtontal meter från honom. Det såg ut som ett långt utdraget ägg eller en torped, och små purpurfärgade ljus fanns överallt på det, dessutom ett stort, rött ljus vid framänden. Upp-

till hade föremålet "någonting" som roterade med hög hastighet och gav ifrån sig ett skarpt, fluorescent, rött ljus, vilket började förändras till grönt då föremålet saktade in för att landa.

Tre stöd eller metallben kom ut från farkostens undersida, och vid detta tillfälle blev AVB gripen av skräck och försökte köra traktorn därifrån, men motorn stannade och ljusen slocknade. Hans försök att starta motorn misslyckades. Då hoppade han ut ur traktorn och började springa.

Så kände han att någonting grep tag i hans arm. När han vände sig om för att göra sig fri, fann han sig ansikte mot ansikte med en liten figur i grårandig dräkt och en egendomlig hjälm, som helt täckte varelsens huvud och endast visade ögonen. Det gick rör upptill från hjälmen ned till ryggsidan av dräkten.

AVB stötte den lille ifrån sig och sprang, men tre andra varelser grep tag i honom, och de var alla litet längre än den första. Så släpade de honom till farkosten. Då och då ropade han på hjälp och skrek förbannelser mot dem som tagit honom till fånga, och ibland stannade de och lyssnade på honom synbarligen med sympati men fortsatte sedan att släpa honom mot farkosten.

En flexibel steg ledde från marken till en dörr genom vilken han fördes. Inuti var farkosten konstruerad av en blank metall och upplyst av ljus som kom från den del av rummet där taket och väggarna möttes. När dörren hade stängts, kunde han inte se var den hade varit utom för stegens skull, ty denna hade rullats upp och fästs vid dörren.

Då han insåg att han hade blivit tillfångatagen, beslöt sig AVB för att vara tillmötesgående. En av "männen" gav tecken åt honom att följa med in i ett annat rum, och där kläddes han av och tvättades med en klar, luktfri och rätt tjock vätska, och det togs blod från hans haka med hjälp av ett tubliknande instrument med ett käril vid änden.

Efter detta lämnade männen honom, och AVB blev mycket illamående och gick till ett hörn och kräktes. Sedan lade han sig, uttröttad och rädd, på en bädd som var täckt av ett mjukt, grått material och placerad i rummets mitt. Så observerade han små hål i väg-

gen från vilka det kom ut en gråaktig ånga.

Litet senare öppnades dörren och två av männen ledde in en kvinna i rummet, varpå de avlägsnade sig och stängde dörren efter sig. Kvinnan beskrev han så:

Mindre än en och en halv meter lång (ung. 4 fot, 6 tum) ljushyad, blåögd, med mörkt dragna, vida och snedställda ögon, vilket gav henne utseende som en gammal egyptisk målning. Hennes hår var blont, nästan vitt, kort; det räckte endast ett eller ett par tum nedanför örnibarna. Hennes ansikte var mycket brett mellan kindknotorna, vilka syntes vara framträdande, och ansiktet avsmalnade i en liten, mycket markerad haka. Hennes näsa tycktes normal, men munnen var bara en skära, helt utan läppar. Hon var välskapad, vilket var lätt att se, eftersom hon var fullständigt naken, och gav som helhet intryck av att vara en mycket vacker kvinna.

Kvinnans syfte blev omedelbart uppenbart, ty hon började förföra AVB och lyckades därmed två gånger. Efter det sista tillfället kallade de två männen på kvinnan, och hon lämnade rummet. Just innan hon gick ut, pekade hon på AVB, sin mage, sedan ned mot jorden och mot vad han trodde var den södra himlen och log.

AVB fick sina kläder, allt utom sin cigarrettändare, och fördes hövligt till en annan del av farkosten. Under en tid, som han uppskattade

till cirka 15 minuter, stod han i vad som kan ha varit ett kontrollrum där det fanns kartor på borden. På ett bord stod en låda, stor som ett cigarrettpaket, med visartavla, en nål och fyra positioner angivna — där 3, 6, 9 och 12 skulle befinna sig på en vanlig klocka. Nålen rörde sig inte under den tid AVB befann sig i rummet, och han snappade upp den eftersom han ville ha något bevis på sitt äventyr. Omedelbart vände sig männen förargade mot honom och tog den från honom. Därefter stod han stilla och försökte skrapa bort något material från väggen, men hans fingrar gled som om väggen vore av glas.

Snart släpptes AVB fri, farkosten gav sig iväg och han återvände till sin traktor. Klockan var då halv sex på morgonen. Han försökte få igång traktorn, men den ville inte starta, och han upptäckte att ledningar hade tagits loss i batteriet. Han satte dem på plats igen och så startade traktorn.

De följande dagarna blev AVB nervös och orolig och led av sömnlöshet och vattniga, irriterade ögon. Han råkade klösa sig och av det uppstod ett fult, rött sår; sedan uppkom andra liknande sår över hela kroppen.

AVB tog kontakt med Joao Martins sedan han läst dennes vädjan i tidskriften O Cruzeiro om upplysningar angående UFO:n. Han ville att det skulle hållas tyst om hans äventyr men samtyckte till en in-

tervju med Martins och dr. Fontes. Den senare gjorde i korthet följande observationer.

AVB var en frisk, normal man utan några uppenbara psykologiska problem. Det fanns fortfarande märken på hans haka, där blodprov skulle ha tagits. Likaså fanns ärr efter sår på kroppen.

Fontes meddelar att han hade åtskilliga svårigheter med att få fram upplysningar om det sexuella umgänget. Inte vid något tillfälle sökte AVB bravera när han beskrev detta. Det var tvärtom nödvändigt med en rätt omfattande utfrågning för att få fram fakta.

Fontes och Martins försökte få AVB att motsäga sig själv men utan att lyckas. Fastän han var i grunden intelligent, trodde de inte att han var i besittning av tillräcklig bildning för att ha kunnat koka ihop en sådan historia.

AVB trodde att den vätska som han tvättades med, tjänade till att göra honom sexuellt upphetsad,

men Fontes och andra har stannat för att det troligen var något slags antiseptiskt medel. Man undrade också om inte den "ånga" som tydligen gjorde AVB illamående, var någon slags antiseptisk ånga som användes för att förlama eventuellt återstående bakterier.

Något av det intressantaste i detta fall är det ljud som frambringades av dessa varelser. AVB sa att han inte kunde härma det själv, men det påminde honom om djurs morrande läten, och ibland under förspelet till det sexuella umgänget, stöttes han bort av kvinnans ljud.

Kvinnan ville inte vid något tillfälle kyssa AVB, fastän han försökte. Hennes reaktion på kyssförsök var att hon bet honom lätt i ansiktet, men hon ville inte låta honom sätta sin mun mot hennes.

Det är uppenbart att beskrivningen av denna kvinna allmänt överensstämmer med paret Hills beskrivning av de varelser som

"kidnappade" dem. Barney och Betty Hill sa att när "männen" öppnade sina streckliknande munnar, kom ett "mmmmmande" ljud från dem, vilket inte alls förefaller olik det "morrande" läte som AVB beskriver. © APRO.

Anm. En del läsare kanske tycker att vi publicerar alltför »fantastiska» historier, sådana som inte kan vara annat än påhittade... Och det är givet att vi inte kan garantera för Barney Hills, NNs och Antonio Villas Boas trovärdighet. Kanske NN är en jägare som är van att »dra historier» om märkliga bravader... Men dessa berättelser har tagits på allvar av åtskilliga seriösa ufologer, av vilka en del har konfronterats med sagesmännen. The APRO Bulletin är bra redigerad av mrs. Coral Lorenzen, och APRO brukar vid sidan om NICAP nämna som den mest pålitliga ufologgruppen i USA. I alla händelser har Sökaren genom att införa dessa tre historier från The APRO Bulletin informerat sina läsare om en del av vad det skrivs och resonerar om i utländska ufologiska facktidsskrifter. Även Flying Saucer Review har haft en hel del om fallet Antonio Villas Boas.

REINKARNERAD AVSLÖJAR DÖDGRÄVARE

Den tyska veckotidningen Bunte Illustrierte berättar i nr 38, 1966, om ett fall av eventuell reinkarnation. En dödgrävare i Chang Klang i Sydthailand hade en gång för 25 år sedan av bekvämlighet begravt ett tre månaders barn på en närliggande plats i stället för på en protestantisk kyrkogård som barnets fader, en byskollärare, bett honom om.

Nu hände det sig — som det synes — att det döda barnet i sitt nuvarande liv som den buddistiska nunnan Pathomwan erinrade sig omständigheterna kring sin begravning. Nunnan hade suttit och mediterat och kommit in i ett transtillstånd, där hon hade en upplevelse som djupt skakade henne. Hon såg sig själv ligga på en matta. Hennes kropp var mycket liten och hon hade svårt att andas. Men så förändrades allt. Hon kände sig lättare och kom in i ett tillstånd av viktlöshet. Den 22-åriga nunnan upplevde nu i sin vision att hon som det lilla barnet svävade fritt i rummet och såg allt som åskådare. Föräldrarna stod omkring barnets kropp, och så kom en man och svepte in liket i en duk och bar bort det och grävde sedan ned det i en håla. Pathomwan kände sig dragen genom luften. I ett nu svepte hon över en by. Framför ett hus

såg hon en äldre kvinna sitta och rensa fisk. Hon kände en dragning till henne och närmade sig. Det var hennes köttsliga moder.

I ett års tid bar Pathomwan på sin vision utan att anförtro sig åt någon. Men så träffade hon en man, skollärare, som ville ta henne ur klostret och adoptera henne. För denne man bekände Pathomwan att hon ju var hans dotter. Den unga nunnan visade sig sedan veta mer än hon egentligen kunde veta. Hon besökte skolläraren i hans by, 10 mil avlägsen, och fastslog att hans nuvarande hus inte var det hus, där hon för 25 år sedan hade fötts. Hon beskrev så den tidigare byggnaden på ett sätt som ingen ortsbo kunde gjort bättre. När hon fick se lärarens hustru utropade hon gripen: "Mamma!"

Den största överraskningen kom när Pathomwan förde sina "föräldrar" till det ställe, där dödgrävaren hade begravt henne.

Pathomwan har sedan gjort intalningar på band, och dessa skall tjäna som underlag för forskares arbete. Man vill vetenskapligt undersöka det som för buddisterna är en beståndsdel i deras lära: återfödelsen.

(Källa: En artikel i Bunte Illustrierte, insänd av fru Sigrid Lindberg, Uppsala.)

MEDICINER BOTAR — OCH DÖDAR

Det är förmodligen att överdriva om man säger att mediciner dödar flera människor än de botar — men inte mycket, sa professor Thomas Murphy, dekanus vid University College i Dublin, när han talade vid den årliga sammankomsten på Stewartssjukhuset i Dublin.

Det enda sätt på vilket man kan testa verkningarna av en ny medicin, är att använda den på en stor mängd människor, sa han. Det var en lyckad att nevrosedynet gav till följd någonting som vi kunde se; om det hade orsakat någon dold inre defekt, kunde användningen av det ha pågått i 50 år.

Folk är känsliga för många mediciner, fortsatte han. Över tusen dödsfall har fastställts som följd av penicillinanvändning. Den överdrivna efterfrågan på mediciner från patienterna har gjort dessa följer oundvikliga.

Och vad kommer att bli följden av användningen av insektsmedel, frågade professor Murphy. De är mycket farliga droger, och vi har absorberat en mängd av dem i vår föda.

(Irish Times, 28 maj, 1966, och The A-V.)

Det enda sättet för en rik att hålla sig frisk är att genom måttlighet leva som om han vore fattig.

Temple.

»Om du är en klok en, så far tillbaka till det ställe, du kommer från.»

Livets hemlighet

En del människor undvika kött av hälsoskäl, andra av etiska hänsyn, d.v.s. på grund av de lidanden och den ångest, som jakt och slakt innebära för oskyldiga djur och den förråande inverkan de utöva på människan. Men sist och icke minst böra vi betänka och förstå, att även hjärncellerna förgiftas och förslöas av köttets gifter genom blodet, varigenom de bli mindre mottagliga för höga, andliga impulser, intuition och inspiration. Hjärnan är nämligen "mottagningsapparaten", som genom sina celler förmedlar alla andliga impulser och tankar.

Professor Georges Lakhovsky skriver i sin världsberömda bok "Le secret de la vie" om cellsvängningarnas betydelse och användning, att sjukdom förorsakas av störningar i svängningsjämvikten i den levande cellen. Den biologiska (levande) atomen förstöres genom sterilisering, alltså genom kokning, och fast den har bevarat sin form och även sin kemiska sammansättning, så förlorar den dock sina elektromagnetiska egenskaper.

Död näring, d.v.s. ämnen, som har blivit steriliserade genom värme, har mycket svårt att upptagas av de levande cellerna som inför främmande ämnen. Assimilationen (uppsugningen) eller absorberingen medför därför svårigheter och efterlämnar alltid avfallsämnen. När man å andra sidan däremot inför levande material i vävnaderna, tillför man organismen svängande celler. De sprida sig fort till olika vävnader och organ och bli lätt assimilerade av cellsubstansen, som i sin tur upptar dem i form av magnetiska svängningar.

Genom detta spel av biologiska atomer, som ger cellen de saknade fysikaliska, kemiska och elektriska elementen i svängande form, förnyas svängningsjämvikten på ett enkelt och naturligt sätt.

Sett mot bakgrunden av detta är vår vanliga husmanskost genomgående oändamålsenlig och i högsta grad oförståndig. Cellens sammansättning och svängningar ändras varje ögonblick genom vår näring. Det vanliga missbruket av kokt föda, i synnerhet kött, fisk och ägg, är oerhört skadligt och för till upplagring av avfallsämnen i cellerna (toxiner, ptomainer m. fl.), vilka i sin tur hindra cellerna i deras nor-

mala svängningsrytm. Därmed förstöres och nedbrytas cellernas liv, och resultatet blir fysiologisk degeneration (sjukdom), för tidig ålderdom och för tidig död.

Lakhovsky, professor i fysik vid universitetet i Paris, vann tidigt berömmelse i vetenskapliga kretsar genom sina experiment med röntgen, ultra-violetta strålar, radio- och kosmiska strålar. Bland den stora allmänheten är han dock mest bekant genom sin upptäckt av vissa metallutstrålingars läkande verkningar på sjuka celler, djur och människor.

Den teori, som Lakhovsky begagnade som arbetshypotes, var densamma som Reiters och Gabers undersökningar hade fastställt, nämligen att varje levande organisk cell är en oscillator, d.v.s. en vibrator eller strålkastare

Varje cellgrupp vibrerar på sitt eget sätt och har därför sitt eget normala svängningstal. Hela kroppens hälsotillstånd beror av harmonien i detta fint avstämda strålkomplex. Men under vissa omständigheter kan det uppstå rubbningar i cellernas vibrationer, t. ex. genom att främmande småkroppar, mikrober och baciller, vilka oscillerar med en våglängd, som ligger antingen över eller under organismens normala svängningstal, vunnit inträde i kroppen.

Svänga kroppens egna celler tillräckligt kraftigt, rå de snart på inkräktarna genom att tvinga dem till att svänga i takt med sig. Därvid försvinnar bacillen och dör. Eller också förvandlas den till en godartad bacill, vars svängning kroppen ej endast kan tåla utan även finner gagnelig, d.v.s. hälsobefordrande för sin verksamhet.

Men äro kroppens celler av en eller annan grund försvagade, så att mikrobens utstrålingar bli de starkare, så hindras kroppens celler i sin normala rytm. Mikrobernas disharmoniska svängningar tvinga då kroppens celler in under sina för kroppen abnorma eller onormala svängningar. Som en följd härav försvinna då dessa och dö på de infekterade ställena. Sålunda uppstå de tillstånd i kroppen, som vi kalla för sjukdomar.

Enligt Lakhovskys uppfattning borde all läkarvetenskaps främsta strävan gå ut på att stärka krop-

pens egna celler för att dessa därigenom måtte göras starka nog att genom sina svängningar indirekt döda bacillhårdarna och motverka andra kroppars sjukdomsalstrande utstrålingar. Däremot behöver man icke, som nu, lägga största vikten vid att till varje pris med giftiga mediciner och insprutningar försöka att dräpa bakterierna och bacillerna, varigenom kroppens egna celler i regel ödeläggas eller åtminstone taga skada.

Det gäller, med andra ord, att här finna en metod, som kunde tillföra kroppens försvagade celler ny kraft, tillräckligt stor för att hjälpa cellerna att ånyo svänga normalt och så kraftigt som möjligt, för att därigenom övervinna, döda eller omdana — egentligen "omtona" — sjukdomsbacillernas utstrålingar.

Så otroigt det än kan låta, lyckades det verkligen professor Lakhovsky att omsider finna en sådan metod, som utan tvivel kommer att med tiden revolutionera den moderna läkarvetenskapen.

Denna hans upptäckt föregicks naturligtvis av en lång rad experiment av olika slag.

Han började en rad experiment med bl. a. metaller, och uppnådde därvid högst intressanta resultat.

Den 4:e december 1924 tog han en rad geranier (30 st.), allesammans härstammande från samma moderplanta. Dessa 30 olika stora och frodiga plantor blevo nu inympade med "plant-kräfta". Efter en månad hade alla sjuknat och fått stora kräftsvulster. Professorn tog nu på måfå en av dessa sjuka plantor och lindade om den med en metallspiral, 30 cm i diameter. Spiralen uppbars av en ebonitstång, nedstucken i jorden. De andra plantorna rörde han ej. Så reste professorn bort.

Då han efter 14 dagar kom tillbaka, voro de 29 sjuka plantorna döda. Endast den i krukans spiralens omlindade f. d. sjuka plantan levde och mådde utmärkt. Kräftsvulsterna hade fallit av. Plantan var helt botad. Den tedde sig frisk och frodig som om den aldrig varit sjuk. Den fick behålla spiralen och växte, så att det var en fröjd att skåda. Efter ett halvår hade den blivit dubbelt så stor som sina vanliga, obehandlade syskonplantor

Inger Waerland

och samtliga geranier av samma sådd.

Försöken upprepades många gånger med alla sorters plantor för att försäkra sig mot att ej någon slump skulle ha spelat in och influerat på experimenten. Men resultatet blev alltid desamma. Metallutstrålingen visade sig i alla fallen vara icke blott bakteriedödande utan även i häpnadsväckande hög grad befodra växtkraften och hälsotillståndet.

Andra forskare, biologer och plantfysiologer i Frankrike, Italien och andra länder, har sedan med entusiasm kastat sig över detta område och konstaterat riktigheten av professor Lakhovskys teorier och experiment.

Man fann att metallens strålningar öka plantornas groddbarhet och växtkraft med c:a 50 % och ävenledes starkt förkortat mogningstiden. Plantornas tjocklek ökar till det mångdubbla.

I Sydfrankrike hände det att kräfta angripit potatisen. Utsädet blev av professor Labergerie vid lantbruksinstitutet i Montpellier behandlat med spiraler efter Lakhovskys metod. Kräftan försvann, och potatisskörden ökade utomordentligt.

Ett annat år hade mjöldagg angripit vinstockarna. Mjöldaggen försvann efter det att professor Labergerie ombundit plantorna med metallspiral. Vindruvorna mognade en månad tidigare och vinet blev ädlare och finare än vanligt.

Efter att ha utfört vällyckade experiment med växter, övergick professor Lakhovsky till att experimentera med djur.

Alla djurarter visade sig vara i hög grad mottagliga för metallbehandling.

Lakhovsky experimenterade t. ex. med silkesmasken. Det visade sig, att denna förpuppade sig en hel vecka tidigare än vanligt. Kokongerna blev 23 % större och silkeskörden ökade med 50 %.

Tillsammans med franska djurläkare har professor Lakhovsky också gjort en rad intressanta försök med husdjur.

Så botades med tillhjälp av professor Lakhovskys kopparspiraler öppna sår, som tidigare ansetts obotliga.

I franska statens fysiologiska institut i Paris företogs en rad försök med hästar, vilka samtliga blev behandlade med spiraler. Djuren blevo livligare, blodcirkulationen bättre, avelsförmågan ökade. En 24

år gammal häst blev helt föryngrad. Den hade på sin tid varit en god kapplöpningshäst men blivit sprängd och utranterats, varefter den i många år slitit ett tungt arbete. Nu var den, som sagt 24 år gammal och skulle enligt gängse begrepp få sluta sina dagar. Men efter 3 à 4 månaders behandling med professor Lakhovskys spiraler blev den så uppiggad, att den ånyo vann ett första pris på kapplöpningsbanan.

Sjuka fullblodshästar blev också friska efter 3—4 månaders behandling.

Det säger sig självt, att Lakhovsky icke stannade på halva vägen. Efter dessa, bokstavligen talat "strålände" resultat med växter och djur, övergick han till att pröva sin strålningsmetod även på sjuka människor.

Tillsammans med den högt ansedda franske kirurgen och överläkaren professor Gosset anställde han försök med sin strålningsmetod på det stora sjukhuset La Salpêtrière i Paris.

I Rom experimenterade bl. a. professor Sordelle Attilji, överläkare på Santo Spirito sjukhus, med

Lakhovskys strålningsmetod. Han behandlade till en början 300 patienter, som ledo av olika åkommor. De flesta tillfrisknade hastigt.

Det har genom talrika experiment bevisats, att behandlingen enligt Lakhovskys metod med metallstrålning är uppbyggande och stärkande för varje organism och samtidigt helt ofarlig, vilket man tyvärr ej alltid kan säga om de flesta av de strålar, som användas vid våra moderna sjukdomsbehandlingar. Den har visat sig i hög grad effektiv som skyddsmedel mot de mest olika sjukdomar och har därför erhållit en stor spridning i Europa.

Lakhovskys princip är att draga kosmiska strålar, d.v.s. livskraft direkt till organismen och på så sätt tillföra kroppen ny vitalitet och hälsa. Han har bedrivit ivriga forskningar med dessa utomjordiska och interplanetariska kraftstrålar och menar, som ovan framhållits, att dessa strålar närmast kunde kallas "livskraftsvågor".

(Ur Inger Waerlands bok: "Säg mig vad du äter — och jag skall säga dig, vem du är...")

Infört i SÖKAREN på uppmaning av fru Maria Kunze.)

COSMO — BAND OCH SMYCKEN

är tillverkade av renaste koppar och utarbetade av Inger Waerland. Många års erfarenheter och experiment baserade på professor Georges Lakhovskys intressanta rön och upptäckter ligger till grund för dessa artiklar. Samtliga är handgjorda av konsthantverkare.

COSMO-Bandet bäres kring midjan eller andra kroppsdelar som behöver ökad livskraft.

COSMO-Smycken: fingerring, arming, huvudring, halsring och brösting användes efter individuella behov enligt samma regler.

BORJA FÖRSIKTIGT! Endast någon timme dagligen så att kroppen hinner vänja sig successivt!

Fingerring och arming, som ger svagast verkan, är lämpliga att börja med och kan genast begagnas hela dagen.

COSMO-SMYCKENA blir vackrare ju mera de användas och tvätta Er gärna med dem på! Tvål och vatten bibehåller deras lyster. (Eventuellt kan smyckena putsas med finaste stålull eller vanlig putsduk.)

Låt dem bli Era dagliga följeslagare, med vilkas hjälp de kosmiska livskrafterna bättre när Er, förmedlande större känsla av själslig och kroppslig balans och harmoni.

Användandet av Cosmo-band och smycken skall självfallet icke utesluta vanlig läkarvård och hälsokontroll.

COSMO-Bandet är tvättbart. Storleken passar alla. Bindes omlott.

COSMO-Smycken finns i 3 storlekar. Rita gärna upp den inre cirkeln av **fingerring, arming** eller **huvudring** som passar Er! Storleken på **halsringen** passar alla. (Vidga halsringen något vid påsättandet, som sker lättast från nacken, böj den sedan tillbaka till ursprungligt skick.)

COSMO-Pendeln.

En intressant **nyhet** utexperimenterad av Inger Waerland. Pendeln med tillhörande ring av ren koppar.

Har visat sig synnerligen känslig enligt senaste rön på pendelforskningens område.

PRISLISTA

Midjeband		kr	7:—
Fingerring	 3 mm	"	10:—
Fingerring	 4 "	"	12:—
Arming, enkel	 4 "	"	12:—
Arming, dubbel	 3 "	"	15:—
Arming, dubbel	 4 "	"	17:—
Huvudring	 3 "	"	12:—
Halsring	 3 "	"	15:—
Brösting	 3 "	"	17:—
Cosmo-Pendeln		"	20:—

Beställning av COSMO-artiklarna:

FIRMA TRIANA

Maria Kunze, Timansvägen 17 H, SOLVESBORG.

Försäljning: HALSAN AB, Drottninggatan 16, STOCKHOLM C.

Postförskött: tel. 08/765 53 26, tid: 9—10, och 17—18.

Kan man tro på de 'kontaktade'?

II.

SÖKAREN har i nr 4, 1966, samt i några smånotiser visat på en del fakta och uppgifter som synes tala mot George Adamski (och Howard Menger). GA:s felaktiga meddelanden om månen är komprometterande. Vi har i allmänhet ingen möjlighet att direkt motbevisa GA:s påståenden — men i fråga om hans månuppgifter har vi den möjligheten, och det förhållandet att dessa tydligen inte har någonting med verkligheten att göra (eller har någon av läsarna annan mening?) ger oss en utgångspunkt för skepsis till GA:s påståenden överhuvud.

Vi skall även lägga märke till att ingen fick göra GA sällskap under hans "rymdresor". Desmond Leslie ville men blev nekad. — NICAP säger sig ha, efter grundlig undersökning, vederlagt en av GA:s påstådda tefatsfärder (The UFO Evidence, sid. 181).

GA hade inget utomjordiskt föremål att visa upp som stöd för sina berättelser. Hans ursäkt att en bågare på Venus inte skiljer sig från en dylik på jorden, synes svag.

Mot GA talar vidare hans fusk med ursprungsbeteckning (se artikeln i nr 4) samt att han aldrig svarade på Honeys anklagelser. (I brev till Sökaren påstod han att Honey var förbittrad över att han inte gick i svaromål.) Borde det inte ha varit angeläget — och lätt — för honom att visa sin oskuld, om Honey hade fel? — Vidare var GA oförmögen att ge klart svar på en klar fråga (Bowens artikel i nr 7, 1965). — GA tog avstånd från alla andra som skrivit om kontakter med interplanetarier. (När Sökaren frågade honom brevledes om hans inställning till Fry, Bethurum, Bender m. fl., svarade han att han inte kommit till jorden för att kritisera sin nästa, och den repliken får anses bekräfta hans avståndstagande.)

SÖKAREN har vinnlagt sig om en allsidig belysning av "fallet Adamski". Vi har haft två minnesartiklar om honom. Vi har infört kritik. Tyvärr har varken konsulent Nicolaisen i Parthenon eller major Petersen i IGAP velat delge SÖKARENS läsekrets sina synpunkter på vår artikel i nr 4, förra året.

Men det finns nu också en del som

talar för GA. Hans fotografier stämmer mycket bra överens med vad många har sett (det avlånga "moderskeppet" och den kupolförsedda farkosten) och med vad Stephen Darbishire fotograferat. Det har inte kunnat påvisas att dessa foton, som skall ha tagits genom teleskop, är falsifikat. En opartisk expert har uttalat att det kupolförsedda UFO:t är foto av ett stort föremål i luften och ingen liten modell. (Beträffande de bilder som säges visa GA:s silhuett i fönstret på ett moderskepp, synes det omöjligt att finna grund för ett ställningstagande. De är fotografiskt dåliga.)

"Eldflugorna" har vi förut nämnt några gånger. — Nu uppger Carol Honey att GA var psykiker och gick i trans (liksom t. ex. Bender och Van Tassel). Det är tänkbart att "eldflugorna" är en psykisk iakttagelse. Men därom vet vi inget.

Vad kan man anse om de intyg inför Notarius Publicus som GA har? Vittnena till ökenkontakten i "Flygande tefat har landat" var "doktor" G. H. Williamson (som avslöjats vara en lögnare — Sökaren nr 1, 1964) och hans fru, Alfred

Bailey och hans fru (vänner till Williamson) Lucy McGinnis (som efter att i flera år ha varit GA:s sekreterare, bröt med honom — utan att, såvitt bekant, förneka ökenkontakten) samt Alice K. Wells, som nu leder adamskistiftelsen.

Är det sannolikt att GA har lurat de sex vittnena? Det är tänkbart att han lejt någon person att styra ut sig i långt hår och specialdräkt och möta honom i öken medan hans vänner iakttog detta på avstånd, men i vittnenas intyg finns inte bara mötet med "Orthon" utan även observationen av ett tefat. Det är osannolikt att GA skulle ha haft sådan tur att en tefatsobservation gjorts just när han höll på att lura sina vänner.

Om man tänker sig att de sju inblandade inte var sammansvurna (och berättelsen ändå inte sann) då måste GA ha lejt en person som mötte honom i öken (med den risk detta måste medföra att personen någon gång skvallrar — rymdmannen kan knappast ha varit "framsuggererad" i vittnenas medvetande, eftersom Alice Wells iakttog honom genom kikare och gjorde en teckning av honom) — samtidigt som alla sex vittnena fallit offer för önsketänkande och sagt sig se ett tefat som inte fanns där, eller för sig själva suggererat fram bilden av ett rymdskepp. I så fall

Adamski.

måste händelsen vara oriktigt återgiven i boken, ty där beskrivs tefatsobservationen på ett sådant sätt att misstag synes uteslutet. — Vittnena var sex till antalet, och det måste vara så att ju fler personer som ser en sak, desto mindre troligt är det att saken inte existerar.

Om man så tänker sig att alla sju var sammansvurna, då grundade de sin fortsatta verksamhet på en lögn. Man kan undra över om Lucy McGinnis, som länge var GA:s nära medarbetare, och Alice Wells, som nu leder stiftelsen, skulle kunna grunda sitt ideella och exceptionella arbete på en medveten lögn. Möjligen kan de ha fått sin försörjning genom sitt engagemang, men ideologin i GA:s filosofi skulle kunna anses tala emot teorin om en utstuderad bluff. De inblandade var sju till antalet. Ju fler som intygar en händelse, desto mindre sannolikt måste det vara att det är fråga om en gemensam, medveten lögn. Ju fler personer det rör sig om, desto svårare måste det vara att få dem att samlas kring ett bedrägeri; gruppen tar också en större risk att någon skvallrar ju fler människor som är med.

Det är tänkbart också att det här varit fråga om en blandning av lögn och önsketänkande/själv-suggestion.

Vad kommer vi nu fram till med vårt resonemang? Jo: man kan ställa sig frågor (som förblir obesvarade) och man kan laborera med sannolikheter (som blir godtyckliga) **men någon fast grund för en bedömning finner man inte.**

Även Carl Anderson presenterar intyg i sin bok "Two Nights to Remember" (två minnesvärda nätter), liksom bröderna Stanford (universitetsstudenter) i "Kontakt med rymdmänniskor". I det senare fallet är det sju skrivna intyg, och därjämte namnges en del andra vittnen.

(Vittnesuppgifter har ju mycket stor betydelse i andra sammanhang, t. ex. vid domstolar. Därför bör man nog ta vittnesmål i samband med flygande tefat på allvar — även om det kan finnas ett särskilt stort tvivel i medvetandet på grund av att det är fråga om så extraordinära, sensationella händelser.)

"Kontakt med rymdmänniskor" har en bra början i det att den första händelsen intygas av tre poliser — av vilka två är fotograferade i boken tillsammans med Ray

Stanford. Det förefaller inte sannolikt att dessa polismän skulle vara "ockulta fantaster" som sammansvurit sig med några andra personer för att uppge som sann en händelse som aldrig ägt rum. Inte heller är det så värst sannolikt att poliserna inbillat sig se något som inte fanns. Poliser brukar betecknas som "goda observatörer". Upptakten i bröderna Stanfords bok gör ett pålitligt intryck, och om vi ser på den som en sannskildring, förefaller det föga sannolikt att saken efter en äkta början urartade till bluff eller önsketänkande. Fyra ungdomar har gett skriftliga intyg om kontakt med tefatsvarelserna, och ytterligare några vittnen nämns med namn i boken. Strålar gick ut från farkosten och påverkade poj-karna mentalt så att de "förstod". Poliserna var aldrig med och såg någon verklig kontakt.

De fyra som gett skriftliga intyg om kontakt, är Ray Stanford (som tycks ha skrivit det mesta i boken) hans tvillingbror Rex (som sedermera synts med sitt namn i samband med vetenskapliga, parapsykologiska undersökningar), John McCoy (som bl. a. skrivit en bok tillsammans med Williamson) och Doug Sharon (som nu är ledare i en andlig rörelse i Sydamerika — red. fick en del "papper" därifrån men får erkänna att de till slut kastades i papperskorgen).

Det måste vara ovisst hur mycket av bokens filosofi som kan härstamma från författarnas egen åskådning och hur mycket som eventuellt kan ha utomjordiskt ursprung. Men red. vill påstå att filosofin gör ett starkt intryck på en andligt utvecklad människa. Dess kvalitet kan anses vara ett stöd för berättelsen. Även om det inte är möjligt att säkert avgöra karaktären av bröderna Stanfords bok, finns det utan tvekan en del som talar för den.

Elisabeth Klarers uppgifter bör inte åsidosättas. Den i Sverige inte obekante teosofen, framlidne biskop Otto Viking, har utlätit sig mycket positivt om hennes personlighet (sid. 26 i "I rymdskepp över Drakensberg", liksom även författaren E. Sievers. Det är väl osäkert emellertid vad sådana intyg är värda — det kanske är så att vänner vid förfrågan helst uttalar sig gynnsamt.

Vad som är särskilt anmärkningsvärt med fru Klarers historia

är väl hennes beskrivning av "ett underbart vackert färgbälte i djupt kungsblått som trycktes bilda en cirkel runt jorden". Astronauten Scott Carpenter beskrev sedermera ett blåfärgat dislager i jordatmosfärens yttersta skikt.

Fru Klarers rymdmänniskor är vegetarianer — liksom de i Stanfords bok. Adamski beskriver en del av sina rymdvänners måltider, och dessa är alltid vegetariska — dock säger han att de även äter kött. — Den erfarenhet som vegetarianer på jorden vunnit, är att deras levnadssätt (med starkt inslag av råkost i födan) är det hälsosamma och även etiskt riktiga. Andligt långt avancerade varelser på andra planeter borde med utgångspunkt från detta vara vegetarianer, helt eller åtminstone övervägande.

Om fallet Solvang-Jacobsen (Sökaren nr 6, 1965 och "Flygande tefat — fantasi eller verklighet?" sid. 208) kan sägas att två personers försäkran inte är så mycket att stödja sig på, men ser man till damernas beskrivning av farkosten, finner man att alla detaljer stämmer med många andra rapporterade fall: "två grytlock lagda mot varandra med insidorna ihop", "föremålet roterade kring sitt eget centrum", "det flög iväg med ett svagt brummande ljud" och "i väldig fart". Även om vittnena kan ha läst in detta, så är det faktum att de av damerna meddelade observationerna är karaktéristiska.

Från Danmark kommer den nya, engelskspråkiga tidskriften "ufo contact" som tillägnas George Adamski. Redaktörer är Ronald Caswell och H. C. Petersen (adress Bavnvolden 27, Maaløv, Sj., Danmark). Tidskriften är snygg, men vad textinnehållet beträffar finns inte mycket som stöder tron att GA haft rymdkontakt. Det endast berättas i ytterst vaga ordalag om att han skall ha träffat en rymdman under sin Danmarksvistelse och sedan åter sett denne på kontinenten.

Sedan ovanstående skrevs, har »ufo contact» utkommit med ännu ett nummer, där det görs jämförelser mellan Adamskis »eldflugor» och liknande iakttagelser av Glenn och Carpenter. Vidare publiceras innehållet i långa brev till Lyndon Johnson och Leonid Brezhnev. — Den danskspråkiga versionen »ufo kontakt», som förut hette »Dansk Get Acquainted Program», har fått ny adress: Leif Eckhoff Pedersen, Irisvej 15, Hjørring.

GUDS KONUNGARIKE

Av Mary Broun

Vad är Guds Konungarike?

Låt oss först se vad det inte är... Det är inte en plats där du skulle slänga en tändsticka ifrån dig och låta någon annan plocka upp den; och det är inte en plats där du ber handlaren ge dig de bästa bananerna, för om han gjorde det, skulle någon annan få de säms-ta.

Guds Konungarike är inte en plats där du kasserar en tröja därför att den är litet sliten — hur skulle du tycka om att bli kasserad för att du såg litet sliten ut, innan din tid är ute? Inte heller är det en plats, där fruar skvallrar över trädgårdsstaketet, ty där finner de sin tid fylld med mera betydelsefulla uppgifter.

Guds Konungarike är inte en plats där barn lär sig läsa och skriva medan de ännu är helt små, ty lärarna där är mycket kloka och vet hur de skall få fram det bästa från de små. De äldre barnen lär sig snart hantverk, konst, vetenskap, musik och alla nyttiga ting för när nu deras karmiska skuld är betald, blommar deras talanger fritt.

Ingenjör C. A. Honey (art. i Sökaren nr 6, 1965) som var Adamskis nära medarbetare under en tid, säger i sitt nyhetsblad S.P. Newsletter att allt han lyckats med inom UFO-forskningen under de senaste tio åren är att slå huvudet mot väggen. Han överväger att dra sig tillbaka från detta forskningsområde. Det kommer nu an på myndigheterna eller rymdfolket själva, om vi skall få någon klarhet i UFO-saken, anser Honey.

• • •

Guds Konungarike är en plats där endast förfinade själar kommer in; blott rättfärdiga människor kan leva i denna omgivning.

Nationerna strider inte längre över gränserna. "Vad jag har, är ditt", säger de, "så kom och hjälp dig själv, om du är i behov av vad jag har; och jag skall gärna göra det-samma med vad du kan undvara. Och tack för din vänlighet, grann-land!"

Soldater som bevakar gränserna, behövs inte längre, så de har satt sina svärd och spjut i marken till att bruka jorden och odla säd.

Järn- och bamburidan har försvunnit från kartan, och goodwill-vänskapens händer sträcker ut mellan världsdelarna. Öst är öst och väst är väst, men nu har de två till sist mötts. Ty den ene är för den andre en vän som han behöver, en sann och god granne, och de utbyter gåvor med vänskapen som enda säkerhet.

Detta är Guds Konungarike, och snabbt utvecklas det. Ty i en liten dal, en vacker skogrik plats som heter Tabuse, är kärnan till Konungariket planterad. Gud har själv kommit för att se till arbetet, och genom en underbar kvinna lägger Han fram planerna så att alla kan se, studera och välja, om de önskar förena sig med dem som bor i detta lyckliga land, där Kärlek, Fred och Harmoni är ordningen för dagen.

(Från *Religious Digest* och *Voice from Heaven*, Tabuse, Japan.)

När vi gör en överblick över hela det religiösa området, finner vi stora variationer bland de tankar som har varit rådande där; men känslorna såväl som handlingarna är nästan alltid desamma, ty stoiska, kristna och buddistiska helgons liv är praktiskt taget omöjliga att skilja från varandra.

William James.

EKONOMISKA MEDARBETARE

Anonym, 400:—, Karl H. Kahlefeldt, Falköping, 2:50, Herman Dahlkvist, Bräcke-Hoby, 10:—, anonym, 10:—. Summa kronor 422:50. Mycket tack! Red.

FÖRLAGSFÖRTECKNING

LITTERATURFÖRLAGET. Box 634, Stockholm 1. Böcker av kyrkoherde Vallberg, såsom "Människokunskap I—II", "Materialismens övervinande", "Syner — Uppenbarelser — Förutsägelser — Profetior" och några skrifter om pendel och slagruta m. m. samt framför allt Günther Schwabs "Djävulsdansen" (en av århundradets starkaste böcker) som Vallberg översatt; i övrigt böcker om psykiska upplevelser ("Sierskan från Axmarbruk", "Människans okända krafter") levnadskonst ("Bushido — japansk yoga") astrologi m. m. — Säljer även pollen, örter, homeopatiska mediciner, vitlökskapslar m. m.

BOKFÖRLAGET EXCELSIOR. Fack 34003, Stockholm 34. "Specialförlaget för spiritualism och parapsykologi." Bl.a. "Andlig terapi", "Den nya tidsålderns evangelium", "Genom det osynliga port", "Reinkarnation — tillvarons nyckel", "Livet i andevärlden", "Det eviga nuet", "Bortom töcknen" m. m.

PARTHENON. Hälsingborg 6. Böcker om flygande tefat och vegetarisk hälsokost, även en bok om de la Warrs strålningsforskningar: "Nyckeln till livsgåtan". Bl.a. "Flygande tefat har landat", "Om-bord på rymdskepp", "Kontakt med rymdmänniskor". Även duplicerade småskrifter, såsom "Alberto Peregos politiska vittnesmål", "Fallet Gill", "Vatten på månen", "De flygande tefaten och deras elektriska drivmetod" m. m.

HÄLSANS FÖRLAG. Linköping 3. Häl-soböcker (av Are Waerland, Nils Kalén m.fl.) såsom "Vägen till en ny mänsklighet", "Hälsans Handbok", "Naturläke-konstens bok", "Förkyllning — ett nödvändigt ont?", "Kost mot kräfta", "Vet-tig föda" m.m. — Skrifter av Martinus och Bo Yin Ra, Gunnar Dalnäs ("Epok"), dr. Vilhelm Helle ("Hur karaktären om-danas"), Axel Fredenholm ("Så har jag hört"), dr. Ragnar Berg ("Varför vi dö") m.fl.

NY NORDS FÖRLAG. Box 708, Solna 7. Vegetarisk hälsolitteratur (bl. a. Are Waerland) böcker av Ebba Waerland m.fl.

WIDINGS FÖRLAG. Rådmansgatan 4 Stockholm O. Utger alla Bo Yin Ra's böcker, "Boken om den levande guden", "Boken om människan" m.fl.

BOKFÖRLAGET VITA NOVA. Kullaga-tan 58, Hälsingborg. Två böcker: "Moria-land" och "Yoga, den kungliga vägen till hälsa, frid och harmoni".

ANTROPOSOFISKA BOKFÖRLAGET. Rådmansgatan 14, Stockholm O.

TEOSOFISKA BOKFÖRLAGET. Tegner-gatan 29, Stockholm C.

REFORMFÖRLAGET. Box 16186, Stock-holm 16. Hälsolitteratur.

BOKHANDELN STUDIO. Östermalms-gatan 12, Stockholm O. Teosofisk littera-tur av författare som Annie Besant, H. P. Blavatsky, N. Sri Ram, C. W. Leadbeater, J. Krishnamurti m.fl.

Begär kataloger!

KRÅKA RÄDDAR HUNDVALP

I sex dagar hölls en hundvalp i Zambia, Afrika, vid liv av en kråka, sedan valpen fastnat i en djur-snara.

Båda djuren ägs av ett par som bor i ett tillfälligt läger för väg-byggare.

Hundvalpen hade försvunnit. Ägarna sökte efter den i bushen runtomkring lägret men fann inget spår efter den.

Så upptäckte de att deras kråka, som var skadad, inte tycktes äta normalt. Den tog en bit mat i näb-ben, flög iväg för att återvända li-tet senare och hämta mera mat. Få-geln, som normalt brukade äta di-rekt ur fat, upprepade detta bete-ende.

Makarna följde efter kråkan, när den flög iväg med en bit mat. Få-geln höll sig litet framför dem och flög till det ställe där hunden hade fastnat i snaran.

Hunden var vid nästan perfekt hälsa.

Dr. William MacNae, en zoolog vid Johannesburgs Witwatersrand University sa: "Detta är ännu ett bevis på att fåglar, i synnerhet kråkor, kan bli djurälskare själva.

Det tidigaste omnämnandet av en händelse av detta slag är berättelsen i Nya Testamentet om hur profeten Elia matades av kråkor, när han mediterade i öknen."

En zoologisk tjänsteman sa att kråkan har en tendens att knyta ovanliga vänskapsband, och när dess vänskap prövas, visar den sig vanligen vara en modig och trofast allierad.

(Källa: AP och The A-V, en ame-rikansk antivivisektionstidskrift.)

I meditation kan du finna ditt eget sanna jag. I tystnaden i ditt inre befriar du dig från tidens vid-skepelse. "Det inre ljuset" kan bli din ledare. Livets visdoms nektar dricker yogin ur sin egen själs djup. Där finner han också *kraften*.

Vill du älska var tuva, var stam, vart blad...

Vill du älska var fågel, var hjord, var mask...

Vill du älska vart sinne på jorden...

Eller vill du brista i kärlek...?

BARNEN och KARAKTÄRSFOSTRAN

Av Hope Sawyer Buyukmihci

"Ett och ett är två", lär vi bar-net, och det tar sina första steg på vägen mot den högre matematiken. Hur långt skulle barnet kunna nå om vi sade åt det att två och två blir tre? Men när det är fråga om djur, är vår räknekonst falsk.

"Var snäll mot kissemissen", sä-ger vi och sveper samtidigt om oss en päls som har kostat små djur liv och pina.

"Gör inte vovven något illa", var-nar modern, i det hon ser upp från tidningsnytt om utrotande av vilda hundar, där djuren dör av gift.

Barnen tror på oss när vi säger att ett och ett är två, eftersom de ser oss bevisa det. Men hur är det med vår kärlek till djuren?

Har vi gjort oss moraliskt känslolösa, så att vi kan godta illdåd som ingen tänkande människa skul-le tolerera? Gör vi barnens liv hårt för att göra de vuxnas liv lätt?

Ett barn identifierar sig med sina lekkamrater djuren. Det ser sina egna ögon reflekteras i deras. När en hungrig katt jamar, känner bar-net dess hunger. Det tar fram ett fat mjölk åt den. Ser det en katt misshandlas, känner det en rättmätig vrede. Det tar djurets parti.

Lyckligt det barn som har vuxna på sin sida som stöd.

PENGAR FÖRE MORAL.

I New Jersey sköt under en jakt-säsang några pojkar till måls med pilbåge på ett får. De sköt av no-sen på djuret. Lokaltidningen och grannarna kallade detta för brott i ungdomligt oförstånd. Men samma tidning och samma grannar använ-de ordet "sportsmän" om de vuxna som deltog i jakten och sköt hjort med pil och båge. De beklagade få-rets skada på grund av att det var någons *egendom*! En sådan värde-ring där man sätter pengar över moral, är i sanning träning för brott i oförstånd.

I en ledare i en tidning nyligen sades det att "varje samhälle står inför uppgiften att civilisera en an-stormande hord av barbarer — dess egna barn". Är det sant? Är det inte snarare vi vuxna som gör vårt yttersta, dag efter dag, för att gö-ra barbarer av våra barn?

Vi som är blinda, tror att våra barn inte har någon syn. Vi tror inte att de kan se de desperata konstgrepp som vi använder för att upprätthålla status quo.

Tack Gud för att de kan se! Tack Gud för deras känsliga nerver och gränslösa sympati, som vädjar till varje äldre generation att se livet på nytt sätt.

"Om I icke bliven såsom barn, kunnen I icke komma in i him-melriket."

Vi kan knappast tala om himme-len, medan vi gör livet till ett hel-vete för andra levande varelser.

När vi ställer oss likgiltiga för djuren, är vi likgiltiga för barn- domen; vi kränker barnens känslor och förvänder deras värden.

VÄNLIGHET GER UTDELNING

Till min lycka uppfostrades jag som vegetarian, och min familj ja-gade inte. Men det var en stor brist som plågade mig. Jag såg grymhe-ter, och ingen gjorde någonting för att hjälpa. I hemlighet gjorde jag vad jag kunde. Jag tillbringade tim-mar i stallet, med mitt huvud till-bakasträckt i tyglet, och led med hästarna som måste utstå hårda stuptygel. Jag bad de vuxna att be-fria hästarna ur deras olycka, men de bara skrattade.

"Det skall så vara", sa de. "Häs-ten bryr sig inte om det."

Men jag bevisade för mig själv att den verkliga brydde sig om det, ty det var så svårt att andas, och min hals värkte så! Varför ville ingen lyssna på mig?

De vuxna kunde inte ha visat mig någon större vänlighet än att hjälpa de djur som jag älskade. Men de fortfor att hävda att det inte betydde någonting.

Men det betydde något. Det gör det fortfarande. Det kommer alltid att göra det.

I vårt sökande efter de rätta sva-ren, varför går vi inte tillbaka till början och inleder med den enkla matematiken — ett och ett är två? Därifrån kan vi fortsätta, steg för steg, emot högre plan. Vänlighet förökar sig snabbt och ger väldig utdelning.

(Från *Voice of the Voiceless* och *The A-V*.)

Ann. En (sann) poet känner finare än andra och uppenbarar sanningar för oss. Ett moraliskt snille har den etiska för-mågan bättre utvecklad än andra. Och på samma sätt som poetens verser för-aktas av dem som inte kan upptäcka de-ras verkliga innehåll, nedsättes etikerns visioner till »överspändhet», »dumheter» etc. — helt med orätt, ty det etiska snil-let ser vad andra inte upptäcker i fråga om en del av livets väsentligheter.

MOTSTÅND MOT DEN HELIGA ANDEN

När en människa företar sig någonting, öppet eller i det fördolda, för att skada en annan människa, vilken befinner sig på ett högt andligt utvecklingsplan, så gör hon motstånd mot den Heliga Anden. Verkan av hennes handlingar återgår snabbt på henne själv. En lärare — guru, mästare eller andlig förkunnare — som fungerar som ett instrument, genom vilket den Heliga Anden flödar ut, bryr sig inte om vad missdådaren gör, ty han strider inte mot någon fientlighet som visas honom; därför har handlingen mot honom ingenstans att ta vägen och blir så en bumerang till avsändaren så snabbt att denne säkerligen blir förbluffad över vad som händer honom.

Ett exempel på detta är fallet med den helige Thomas a'Beckets mördare. Detta helgon var ärkebiskop av Canterbury och led martyrdöden 1170. Han var ett offer för kung Henrik II som följde av en strid mellan dem rörande myndigheten över kyrka och stat. De fyra riddare som verkställde avrättningen av Thomas a'Becket, fick ett förfärligt straff av den Heliga Anden. I det de fångades av påvens anda, drevs de att ge upp alla sina ägodelar och slåss för korset i det Heliga Landet. Det var i sanning ett hårt öde för stolta riddare att bli tillfångatagna av saracenerna och sedan leva liksom spetälska under återstoden av sitt liv.

Detta är ett extremt exempel på vad som händer när någon strider mot eller förstör ett instrument för den Heliga Anden. Historien säger oss ingenting om vad som händer med dem som dömdes Kristus eller med dem som verkställde ordern om korsfästning. Men vi vet att Pilatus, som var ansvarig för att beslutet om Jesu död lades i mobbens händer, tillbringade resten av sitt liv i ett tillstånd av vansinne.

Judas begick det svåra brottet att förråda Kristus för trettio silverpenningar, och han tog sedan sitt liv genom hängning. Man kan inte sälja eller förråda ett den Heliga Andens instrument för materiell vinnings skull.

Den minsta fientliga handling

som begås mot något av Guds instrument, kommer snabbt tillbaka till gärningsmannen. Detta gäller även ont tal om gudsförverkligade människor. Flera exempel kan ges på de svårigheter som de fått erfara som försökt att nedsätta och förlöjliga Guds Heligas läror.

Den Heliga Anden vänder bort varje gärning som riktas mot dess eget redskap och sänder tillbaka den till gärningsmannen. Detta sker som ett skydd mot de fiender som försöker anfalla dess eget instrument.

George Fox, kväkarrörelsens grundare, har gett oss en lång och imponerande lista över vad som händer dem som förföljde honom under hans förkunnsverksamhet. Den borde tjäna som en varning åt dem som är skyldiga till sådana missdåd. Men människor i sitt vanliga, mänskliga medvetandestillstånd tar inga intryck av detta och fortsätter att begå allvarliga misstag som kostar dem lidande, svårigheter och ökad karmisk skuld.

Kristus kallade sin kropp Guds Tempel. Men han betecknade den också som ett instrument genom vilket den Heliga Anden fick flöda ut i världen. Vad han framhöll, var att varje människa har möjlighet att bli ett instrument för Guds Ande för att lyfta upp världen.

Det är den Kosmiska Anden som angrips, när någon försöker att skada en gudsförverkligad människa. Eftersom den Kosmiska Anden är en lag i sig själv, har den makten att ge tillbaka till avsändaren vad denne begått mot livets Heliga Ande.

Anden kan förbanna sändaren, men det kan också välsigna honom.

Den som gör uppteckningar om sådana här händelser, skall finna att andens lag är fordringsfull i sina krav på betalning. Detta är i verkligheten karma på ett högre plan, ty när någon intar en fientlig hållning till en helig person, skapar detta en karmisk skuld som måste betalas av. Resultatet kan komma på ett överväldigande och chockande vis så att karman medsammas är betald, men ofta kan den stanna

hos den enskilde, som har skapat skulden under många år.

Mina egna anteckningar visar ett stort antal händelser som skett med dem som under årens lopp försökt angripa min person. Jag har också sett vad som hänt åtskilliga personer som trodde sig stå över den andliga lagen och ville skada Sudar Singh, en högt utvecklad andlig lärare och min första mästare.

Man skall nu komma ihåg att den andlige som blir utsatt för ett fientligt angrepp och som befinner sig i det kosmiska medvetandestillståndet, inte är ansvarig för vad som händer dem som begår onda gärningar mot honom. Han skyddas av ett pansar av ljus, och angriparen är den ansvarige och offret för sina egna gärningar.

Anm. Paul Twitchell är en mycket anlitad skribent i »nya-tidsälders-tidskrifter» i Amerika. Bl. a. har han skrivit mycket om »soul travelling», egna astrala resor. Ovanstående artikel är ett sammandrag och en bearbetning av en artikel i »The New Cosmic Star», 16324 Hawthorne Blvd., P.O. Box 579, Lawndale, California, 90260, USA.

Om mr. Twitchell är en pålitlig bedömare, vet vi ej. Att flera som stred mot kväkarpredikanten George Fox, fick erfara svårigheter har red. själv läst om i en bok om Fox. I Yoganandas bok »Mitt liv som yogi» finns också något sådant här fall omnämnt (om det är autentiskt, kan man inte veta): en ogärningsman försökte skada en yogi genom att ge honom ett farligt gift i maten. Smärtan drabbade inte yogin utan kändes i gärningsmannens egen kropp — till dess yogin befriade honom genom att uttala något ord.

Skepsis mot österländska underverkshistorier är emellertid på sin plats. Indier har kanske inte alltid samma begrepp om sanning och fakta som vi västerlänningar. Om en sak ur andlig synpunkt är sann för dem, synes de kunna framställa den som sann i sinnevärlden, vilket för oss ter sig som förvanskning av verkligheten.

Att Twitchells artikel har införts i Sökaren, beror på att vi tycker det är en fascinerande tänkbar möjlighet som antyds. Red.

FRÅN VÄNNER I KOSMOS

Efter att ha läst K. Gösta Rehns bok om tefaten måste man utan tvekan erkänna den som ett mycket värdefullt bidrag i debatten kring dessa gåtfulla fenomen. Personligen bekant med författaren kan jag intyga hans beläsenhet och ingående kännedom i tefatsfrågan och det är då beklagligt att konstatera att bokens ursprungligen mycket digrare manus skulle ha kunnat ge innehållet ännu mer rättvisa om inte Rehn, efter att ha kämpat med motvilliga förläggare, tvingats göra avsevärda nedskärningar. Här kan man med fog ställa sig frågan: hur kommer det sig egentligen att tefatsfrågan — med sin sensationella och händelserika utveckling, med tusentals väldokumenterade rapporter sedan snart 20 år tillbaka, med de otvivelaktiga uttalanden som kommit från framstående personer — blivit föremål för så litet uppmärksamhet, så totalt nedvärderats (kanske särskilt i vårt land)?

Den vulgärskepticism som ännu är dominerande bland allmänheten och i vetenskapliga kretsar, och som tycks vara förankrad i ett slags önsketänkande om att tefaten inte kan vara annat än misstolkningar, hallucinationer och bedrägerier, det är detta komplex av vanföreställningar som Rehn går löst på i sin bok och det med besked. Man får klart för sig rapportmaterialets oerhörda omfattning, kvaliteten på rapportörerna där många är vetenskapsmän eller vederhäftiga yrkesmänniskor som piloter etc., de materiella bevisen: i ett fall metallfragment vilka genomgått noggrann analys, vidare diverse substanser samt olika slag av spår i mark och vegetation efter landande tefat, var till kommer den påverkan i form av dels elektrisk interferens som tefat på låg höjd utsatt motorfordon för, dels fysiologisk påverkan på närobservatörer resulterande i »solbränna» eller paralyserande effekter. Rehn avslöjar också det utomordentliga allvar med vilket amerikanska flygvapnet, trots sin officiella skygglappspolitik, behandlar tefatsutvecklingen, att stora summor här offrats (och gör så ännu) på utredningar o. s. v.

Som väntat kommer Rehn också in på den sida av tefatssaken som har förbindelse med psykiska och ockulta fenomen, låt oss säga »kon-

takthistorierna». Parapsykologiens resultat, telepati etc. — allt sådant fördömer Rehn helt, och där har han naturligtvis fel. Han antyder också en viss osäkerhet när han t. ex. å ena sidan medger att han känner till »att en del eminenta forskare är imponerade av parapsykologisk forskning», men att han hellre litar på prof. Fred Hoyles vederläggande av alla forskningsresultat som »ren vidskepelse». Rehn tycks inte känna till att det inom den psykiska forskningen genom vederhäftiga vittnesmål finns en i princip lika bra dokumentering av hithörande fenomen som tefatsforskningen genom rapporterna kan göra anspråk på. Är man skeptisk inför de psykiska fenomenen, kan man alltså lika gärna betvivla tefaten. Det hänger egentligen bara på vad man vill inse, hur man vill ha sin egen världsbild funtad: det som inte passar plockas bort! — Men hur skall den ställa sig som kan inse båda realiteterna: hur skall de ockulta aspekterna behandlas i tefatsfrågan? Mitt eget svar på den frågan skulle bli ungefär detta:

Det fordras samma objektivitet inför »kontakthistorierna» som inför de mera materiella aspekterna av tefatsfenomenen, och därför samma seriösa undersökning. Ockulta förhållanden kan visa sig ha större betydelse än man nu räknar med och då är det självfallet av största vikt att skilja agnarna från vetet. Det är säkert en svår sak, men absolut nödvändigt. (I det sammanhanget måste den objektiva inställning som herr Magnusson visat i Sökaren genom avslöjandena i Adamski-frågan välkomnas med tillfredsställelse!) Man har emellertid anledning att behandla »kontakthistorierna» med stor skepticism, de vimlar av motsägelser och orimligheter. Jag tror här att det många gånger ligger så till, att andliga väsen, som till en början ger sken av att vara högtstående »rymdbröder», men som i själva verket har negativa avsikter, genom mediala kontakter (kanske t. o. m. i materialiserad form?) sprider förvrängda uppfattningar om tefaten och även betr. vår inställning till religionen och de andliga världarna (därmed utesluter jag alltså inte existensen av kontakter med positiva avsikter).

Det finns i anslutning här till en viss falang bland de tefatsintresserade som går omkring med föreställningen att tefaten opereras helt av »himmelska rymdbröder» som har kommit hit för att rädda världen, »frälsa oss» — en uppfattning som ju helt sanktionerades av Adamski. Men händelserna t. ex. i Frankrike 1954 och många av de sydamerikanska fallen — vissa av dem är väl relaterade i Rehns bok — talar ett annat språk.

Sven Schalin, Linköping.

Anm. Civing. Schalins brev innehåller ytterligare en del i och för sig intressanta synpunkter, som vi av utrymmesskal har måst utelämma.

UFO-INFORMATION

— — — Om en fullständig övervakning av all litteratur som i Sverige kommer att publiceras om de »flygande tefaten», vore möjlig för SÖKAREN, anser jag att mycket skulle vara vunnet, eftersom de som är intresserade av detta ämnesområde, då inte skulle löpa risk att försumma något som de vore intresserade att ta del av. Jag föreslår därför att SÖKAREN, om det är möjligt, åtar sig en dylik uppgift och upplyser sin läsekrets om att en sådan regelbunden och fullständig övervakning kommer att ske.

Jag tar mig också friheten att översända ett exemplar av en insändare i Expressen. Det skulle glädja mig om SÖKAREN ville införa den i något kommande nummer.

Gustav Fallquist, Stockholm.

Svar: Den förteckning över svenska böcker i ämnet flygande tefat som fanns inför i nr 6, 1966, var, såvitt bekant, fullständig. Nu har Parthenon även utgett »Fakta om flygande tefat och deras drivmetoder» av Wilbert B. Smith. — Dessutom kan man från Parthenon, Hälsingborg 6, erhålla en del tryckta och stencilerade småskrifter — Sökaren kommer med all säkerhet att så länge den existerar omnämna alla nya UFO-böcker som utges i Sverige. De viktigaste utländska händelserna i samband med flygande tefat kommer också att refereras. (Det är dock inte möjligt att vara så snabb med nyheter som vore önskvärt, eftersom det tar cirka 1 1/2 månad från det datum då manus lämnas till tryckeriet till dess tidningen är läsa- ren tillhanda.)

Red.

*

När den kristna kyrkan uppstod, antog man allmänt att solen, stjärnorna och hela universum kretsade kring den platta jorden som medelpunkt. När så småningom den

uppfattningen uppkom, att jorden roterade kring sin egen axel och beskrev kretslopp kring solen, möttes den av bestämt motstånd från kyrkans sida.

Även om kyrkan sedermera har måst acceptera, att jorden inte utgör centrum i det fysiska universum, har den ändå behållit uppfattningen, att vår planet i andligt hänseende intar en särställning i världsalldet.

I dag, när det alltmer börjar framstå som ett faktum att jorden tar emot besökare från andra delar av universum i de s k flygande tefaten, hur kommer då detta att påverka den kristna kyrkans världsåskådning?

Kommer inte skapelsen, syndafallet, försoningsoffret på Golgata, helvetet och det himmelska Jerusalem, såsom de framställs i Bibeln, att framstå såsom begrepp, som saknar sådan realitet kyrkan vill tillskriva dem, den dag de flygande tefatens existens är till fullo bevisad? Och blir det inte i detta läge orealistiskt och omotiverat att utan avsevärda modifikationer fortsätta en kristen förkunelse?

Gustav Fallquist.

HYNEK OCH MC DONALD

Tack för Sökaren och recension.

Ang. Hyneks sumpgasförklaring tror jag det är en nödförklaring och jag lastar honom inte för det. En man i hans ställning måste hitta på en möjlig naturförklaring.

Men denna historia försvinner i sensationen som kom i oktober från USA. Hynek har gjort uttalanden i SCIENCE och i en mängd intervjuer i olika tidningar i USA som tyder på en total omsvängning. Han talar om UFO som en verklig farkost, om detaljöverensstämmelserna i rapporterna, om vilka jag skrev till honom redan 1961 och som utgör mitt argument för tefatens verklighet, och om hederliga, kompetenta vittnen etc, samt om den vetenskapliga världens idiotiska inställning till problemet. Hynek säger så mycket han nånsin kan våga säga!

Och i N.Y. Times okt. 7 kommer fysikprof. James Mc Donald och säger att CIA beordrat Air Force att struntförklara tefaten samt att han tror att bemannade tefat är på rekognosceringsuppdrag över jorden. Bladet från mun ännu mer än Hynek!

Det är så man kan baxna! Jag har gjort en översättning av uttalandena från Times, UFO Investigator och Newsweek på två sidor. Den är utlånad nu. Har tänkt låta den utskrivas på stencil, ty tidningarna och intresserade känner ej till dessa nyheter!

Jag är naturligtvis glad att därmed ha fått bekräftelse på huvudargumenten i min bok.

Med hälsningar

Gösta Rehn.

Anm. Vi undrar nog om inte Rehn är litet för entusiastisk betr. Hyneks »totala omsvängning». (De viktigaste nyheterna i denna sak angav vi i nr 8, 1966.)

"RYMDEXPERTEN" ADAMSKI

(Ang. citat sid 3 o. 4 i nr 7, 1966.)

Adamski borde väl ha förstått att månens hastighet är noga uträknad av vetenskapsmännen. Ifall den inte vore det, skulle inte våra rymdexperter kunna träffa prick på månen med sina raketer.

Om månen, som rör sig med en hastighet av 3.500 km i timmen, skulle skapa en luftström omkring sig som GA påstår, så borde ju också detta vara fallet med vår jord i dess vilda framfart på 107.280 km i timmen.

Om man antar att den luftström, som månen enligt GA skapar, drar med sig stoft från månytan och blåser ut detta i rymden, så bör man även anta att samma förhållande råder på jorden och även på andra planeter. Men mig veterligt har vi alltid haft ett konstant luftlager omkring vår jord. Jag kan inte ens i min vildaste fantasi tro att de blåsväder vi ofta är utsatta för, beror på jordens framfart. Och om det enligt GA skapas en luftström redan vid en hastighet av 100 km i timmen, så bör ju luftströmmen öka i proportion till hastigheten.

Man skulle också kunna tänka sig hur det borde vara på Venus, som rör sig ännu snabbare än jorden (126 000 km i timmen). Det hölje som omger planeten, och som enligt den engelske astronomen Fred Hoyle lär bestå av bl. a. stoftpartiklar av fast koldioxid, borde ha varit bortblåst för länge sedan. Eller kanske det håller på att blåsa bort?

Nej! Det kan inte skapas någon

luftström i ett lufttomt rum! GA:s artikel saknar sunt förnuft och han själv förvånar mig i allra högsta grad genom sin brist på både kunskaper och logiskt tänkande.

MARGO.

Anm. Adamski synes ha tänkt sig att månen går som en stor boll genom luft (medan i verkligheten vakuum råder i rymden). Stoffet på månen skulle ha blåsts bort på samma sätt som allt löst som finns utanpå en projektil blåses bort när den går genom luften. Det skulle alltså, trodde GA, ha kommit att stå som en kvast av stoft efter månen, och detta stoft som spritts ut i rymden, skulle sedan ha ramlat ned på jorden. — I sin aningslösa ringaktning för vetenskapen gav GA här prov på okunnighet om de allra elementäraste astronomiska fakta, varjämte han demonstrerade en bristfällig tankeförmåga.

Någon läsare har frågat om GA verkligen skrivit det där om månen. Jo, det är en del av en artikel som publicerats under hans namn i tidskriften Probe, dels under hans livstid, dels i minnesnumret. I detta sammanhang kan det påpekas att GA inte själv skrivit de böcker som är utgivna i hans namn. »Flying Saucers Farewell» (farväl, flygande tefat) som inte finns på svenska, har sammanställts av Carol Honey på grundval av material som GA lämnat. Vem som skrivit »Om bord på rymdskepp», har diskuterats. Flera namn har nämnts som tänkbara, bl. a. Charlotte Blodget, som författat ett förord till boken. GA har haft en s. k. »ghost-writer» (spökskribent) som skrivit i hans namn — troligen efter hans originalmanus, möjligen dessutom efter muntliga berättelser. Det skrivna behöver inte vara mindre sant för det, men detta förhållande är förklaringen till att det verkar vara så stor skillnad i kvalitet mellan GA:s böcker och av honom egenhändigt författade småstycken.

En del läsare tycker kanske att vi »hackar» på Adamski. Men alla skall känna sig övertygade om att vi endast är ute efter sanningen. Kom gärna med motsynpunkter, om ni bestrider riktigheten i något som införts i SÖKAREN. Men skriv så kort som möjligt!

I ett tidigare nummer av Sökaren utlovades en artikel om Friedrich Jürgensons fortsatta upplevelser. Det är säkert en stor del av läsekretsen som väntar på den artikeln. Enligt fru Astrid Gilmark lär det finnas ett par i Eskilstuna (Göteborgs-Posten 27/11, 66) som erhållit liknande röster på bandspelare. Intressant! NN, Borås.

Svar: Vi kan inte se att vi gett något löfte att återkomma till Jürgensons »fortsatta upplevelser». Men när de tyska parapsykologer som undersökt fallet, kommer att lägga fram sina vetenskapliga slutsatser, skall läsarna informeras om det. Se f. ö. brev från professor Bender i nr 2, 1966!

Dessa röster är förvisso en intressant övernormal företeelse, men att konstatera ett fenomen, är en sak, och att bestämma dess betydelse och förklaring en annan och ofta svårare.

Red.